

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/343/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814204977
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8814204977.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711 proti žalovanej J. W., nar. XX.XX.XXXX, U. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 461,17,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 4C/120/2014-57 zo dňa 03.03.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 23,33 eura, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 415,67 eur s príslušenstvom za obdobie od 18.09.2011 do zaplatenia, zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 42 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 eur od 18.06.2011 až do dňa zaplatenia, s 9,5 ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 eur od 18.07.2011 až do dňa zaplatenia, s 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, to všetko povolil žalovanej uhradiť v mesačných splátkach po 10 eur splatných vždy každého 30. dňa toho ktorého mesiaca začínajúc právoplatnosťou rozsudku pod následkami straty výhody splátok. Čo do zvyšku žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 75,84 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že žalobca ako právny nástupca spoločnosti Slovak Telekom, a.s. sa podanou žalobou domáhal toho, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 461,17 eura s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 14 eur za obdobie od 18.06.2011 do zaplatenia, 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 17,50 eura za obdobie od 18.07.2011 až do dňa zaplatenia, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 14 eur za obdobie od 18.08.2011 do zaplatenia, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 415,67 eura za obdobie od 18.09.2011 do zaplatenia, pričom žalovaná suma mala predstavovať žalovanou neuhradené záväzky vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní služby, ktorú 20.04.2010 uzavrela s jeho právnym predchodcom.

V dôsledku dispozičného úkonu žalobcu, s ktorým žalovaná súhlasila, súd prvého stupňa zastavil konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty - sumy 415,67 eura s prísl., žalovanej uložil zaplatiť cenu neuhradených služieb vo výške 42 eur, ktoré jej právny predchodca žalobcu poskytol v súlade so žalobným návrhom vrátane príslušenstva. Dôvodom zamietnutia návrhu v prevyšujúcej časti bolo to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno k tvrdeniu, že voči žalovanej má nárok aj na zaplatenie sumy 3,50 eura za upomienku.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol poukazujúc na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko sa úspešnejšia žalovaná práva na náhradu trov konania zriekla, v tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na to, že žalobca bol tým, kto procesne zavinil, že konanie o zaplatenie sumy 415,67 eura muselo byť zastavené, pretože svoj návrh v tejto časti zobral späť po začatí konania a žalovaná s jeho dispozičným úkonom súhlasila.

Pri rozhodovaní o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom súd prvého stupňa poukázal na § 142 ods. 1 O.s.p. a na to, že žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 45,50 eura a zmluvnej pokuty vo výške 415,67 eur. S odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/11/2011 zo dňa 11.10.2012 vychádzal súd prvého stupňa z toho, že išlo o nároky samostatne žalovateľné a preto tvrdenie vedľajšieho účastníka o jeho vstupe do konania len v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 415,67 eura, mal za opodstatnené a ním uplatnené trovy za účelné. Súd prvého stupňa uviedol, že bolo oprávnením vedľajšieho účastníka zvoliť si za zástupcu advokáta. Občiansky súdny poriadok nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bola doručená žaloba spolu s prílohami, právny zástupca vedľajšieho účastníka po preštudovaní podal vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci. Vedľajší účastník poukázal na neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom žalobca zobral v časti nároku, do ktorého vedľajší účastník vstúpil, žalobu späť. Súd prvého stupňa uviedol, že ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, bol toho názoru, že dva úkony právnej služby, za ktoré vedľajšiemu účastníkovi priznal nárok na náhradu, boli účelné, ich cieľom bola pomoc žalovanej ako spotrebiteľke a zlepšenie jej procesného postavenia v spore.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi nemala byť priznaná náhrada trov konania, pretože tieto neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. Vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov, hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Toto procesné právo zákon viaže iba na občianske združenie, ktorého hlavnou činnosťou je ochrana práv spotrebiteľa z dôvodu ich odbornej pripravenosti a zákonného splnomocnenia na zastupovanie spotrebiteľov v správnom a súdnom konaní. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožnenie, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Združenie by teda malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca uviedol, že nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Žalovanému poskytol právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Vedľajší účastník, odborne spôsobilý subjekt, vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Vedľajší účastník do konania neprinesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Okrem toho podľa žalobcu podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka, na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba tohto súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v

sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Súd musí mať vždy jasno v tom, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Žalobca taktiež uviedol, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení, podporuje odbornosť spotrebiteľských združení v oblasti ochrany práv spotrebiteľov. Prijatím dotácie zo štátneho rozpočtu a priznanou náhradou trov konania by bola 2x hrazená účasť vedľajšieho účastníka v konaní. Vznikla taktiež podľa žalobcu pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy neprizná a vedľajšiemu účastníkovi uloží nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania, ktoré si uplatnil a kvantifikoval.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že pokiaľ súd prvého stupňa uložil žalobcovi, aby vedľajšiemu účastníkovi zaplatil náhradu trov konania, rozhodol správne, trovy vedľajšieho účastníka boli účelné a preukázané. Vo vyjadrení k žalobe namietal uplatnené zmluvné pokuty. Už len samotné tvrdenie neprijateľných podmienok je účelným úkon a účelným spôsobom bránenia práv účastníka. Z vyjadrenia žalobcu, že nárok na trovy konania uplatnený vedľajším účastníkom je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje výsledok účelovosti a zneužívania ust. § 93 O.s.p., je potrebné odmietnuť. Žalobca upiera právo na zastúpenie, pritom sám využil zákonné právo zastúpením advokátskou kanceláriou. Žalobca je pritom veľkou spoločnosťou skupujúcou pohľadávky, ktorá má dostatočné finančné zázemie, bohatý pracovný aparát, v rámci ktorého zamestnáva ľudí s právnickým vzdelaním, nie je preto nevyhnutné, aby sa dala zastupovať advokátskou kanceláriou, ktorá zbytočne navyšuje trovy konania. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, kvantifikujú ho sumou 23,33 eura.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Súd prvého stupňa, ako vyplýva zo spisu, správne zistil skutkový stav v zmysle predpokladu pre rozhodnutie o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom a uplatnený nárok na náhradu trov vedľajšieho účastníka aj správne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, poukazuje na to, že súd prvého stupňa argumentačne obsiahlym spôsobom sa vysporiadal s účelnosťou trov vedľajšieho účastníka; na túto argumentáciu odvolací súd poukazuje, a len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dodáva:

Vedľajší účastník vstúpil do konania svojim podaním zo 04.09.2014 podľa § 93 ods. 2 O.s.p. spôsobom vyplývajúcim z ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014, za podmienok vtedy platnej procesnej právnej úpravy. O námietke žalobcu proti jeho vstupu do konania bolo rozhodnuté uznesením č.k. 4C/120/2014-36 z 30.10.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 21Co/275/2014-45 z 22.12.2014 tak, že vstup vedľajšieho účastníka bol pripustený.

Vedľajší účastník vstúpil do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. s tým, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, pričom koná iba sám za seba. Zo spisu vyplýva, že vedľajší účastník sa k žalobe vyjadril, poukázal na to, že žalobou uplatnená je neprijateľná zmluvná podmienka - zmluvná pokuta.

Do konania teda vstúpil s cieľom zbavenia spotrebiteľa účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky.

Zákonodarca v § 137 O.s.p. explicitne u právnických osôb zaoberajúcich sa kolektívnou ochranou práv zvýraznil v rámci indikatívneho výpočtu trov konania aj výdavky takejto osoby. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu „navrhovaná právna úprava bude dopadať aj na ďalšie právnické osoby, ktoré sú v súlade s právnymi aktmi Európskej únie aktívne legitimované na kolektívnu ochranu zákonom chránených záujmov, napríklad vo sfére ochrany pred diskrimináciou alebo vo sfére kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. V týchto prípadoch budú osobitnými predpismi najmä zákon č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a o doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon), zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a

zákon č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní. Navrhovaná právna úprava bude predstavovať aj výrazný príspevok ku kolektívnej ochrane práv osôb“.

Z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie taktiež nevyplýva žiadny dôvod, pre ktorý by nemala byť poskytnutá právna ochrana aj právnickej osobe. Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl. 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom (z rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-279/09). Nie je preto dôvod na výnimku v prípade vedľajšieho účastníka a jeho právo na náhradu trov konania.

Vychádzajúc z uvedeného, námietky žalobcu smerujúce k tomu, že nebolo účelným, aby sa vedľajší účastník dal zastúpiť právnym zástupcom, neboli opodstatnené. Vedľajší účastník svojou argumentáciou inicioval a podporoval ochranu žalovanej. Neopodstatneným je taktiež tvrdenie, že súd prvého stupňa nehodnotil kritérium účelnosti pri náhrade trov konania. Je možné konštatovať pravý opak. Súd prvého stupňa dôsledne zhodnotil účelnosť trov vedľajšieho účastníka a o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol správne.

Čo sa týka žalobcom tvrdeného predpokladu, že vedľajšiemu účastníkovi priznaním náhrady trov právneho zastúpenia môže byť 2x hradená účasť vedľajšieho účastníka v konaní, nakoľko Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky dotáciami hradí výdavky spotrebiteľských združení a podporuje ich odbornosť, je potrebné uviesť, že toto tvrdenie žalobcu odvolací súd hodnotil len ako hypotetické, ničím nepreukázané.

Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov, ktoré mu s odvolaním vznikli. Vedľajší účastník, právne zastúpený, žiadal priznať náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu. Odvolací súd mal vedľajším účastníkom žiadanú náhradu trov odvolacieho konania za dôvodnú. Jej výšku kvantifikoval v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z., keď hodnota tohto úkonu právnej služby bola 14,94 eura, po pripočítaní režijného paušálu 8,39 eura predstavujú sumu 23,33 eura. zaplatenie náhrady trov v tejto výške uložil preto súd žalobcovi v lehote a s miestom plnenia ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.